

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 august 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentința Judecătoriei Rîșcani din 26 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, declarat de inculpatul

Reznic Nicolai Tihon, născut la 26 septembrie 1972, originar și domiciliat în mun.Bălți, str.Calea Ieșilor 108, ap.16.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.09.2015 - 26.11.2015;

2. Instanța de apel: 04.01.2016 - 24.02.2016;

3. Instanța de recurs: 11.07.2016 - 10.08.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 26 noiembrie 2015, Reznic Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,186 alin.(2) lit.d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În baza art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Reznic Nicolai, la 05 mai 2015, noaptea, avînd scopul sustragerii de material lemnos, pe ascuns a pătruns în pădurea „Bolnița” din s.Lupăria, r-nul Rîșcani, de unde a încărcat în autocamionul de model „Mercedes 208D”, 5 metri steri de lemn de stejar, însă, din cauze independente de voința lui, nu și-a dus intențiile pînă la sfîrșit din motiv că a fost observat și reținut de către șeful Ocolului Silvic din orașul Rîșcani, Știrbu Vladimir. Dauna cauzată părții vătămate se ridică la 2750 lei, ce constituie proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- inculpatul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, precum și să fie anulată confiscarea automobilului, invocînd că instanța nu a ținut cont de toate probele administrate în cauză, că nu a fost cauzat prejudiciu părții vătămate, că a recunoscut vina și s-a căit de cele comise;

- Oleanski Anatolii - în calitate de persoană cu interese asupra corpului delict, care a solicitat casarea sentinței în partea confiscării automobilului de model „Mercedes 208D”, invocînd că acesta îi aparține cu drept de proprietate și că doar i-l-a împrumutat inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, au fost admise apelurile declarate de inculpat și A.Oleanski, casată sentința în partea corpurilor delict, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărîre potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus restituirea mijlocului de transport de model „Mercedes 208D”, cu n/î BL DI 663, proprietarului A.Oleanschi. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite o încadrare juridică corectă.

A precizat instanța de apel că inculpatul a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate prevăzute de art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, declarînd că recunoaște fapta de care este învinuit și este de acord ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

Totodată, instanța a indicat că la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei și de criteriile de individualizare a ei, statuate la art.61 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, și corect a conchis că corectarea acestuia este posibilă numai în condițiile aplicării unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării ei, fiind o pedeapsă echitabilă și efectivă.

Mai mult, instanța de apel a reținut că prima instanță, la stabilirea pedepsei, a luat în considerație atît circumstanțele atenuante la care face referire inculpatul, care au și determinat mărimea pedepsei, cît și persoana acestuia, care nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat de mai multe ori, inclusiv și pentru infracțiuni similare, în privința acestuia s-a dispus încetarea proceselor penale pentru infracțiunile comise cu intenție în legătură cu împăcarea părților, însă dînsul nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis infracțiune.

Astfel, instanța de apel a conchis că anume aceste circumstanțe au determinat instanța de fond de a aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe termen de probă, nefiind oportună aplicarea în privința lui a unei pedepse mai blînde sub formă de amendă, după cum acesta solicită, constatîndu-se că, aplicarea unei asemenea pedepse, nu-și va atinge scopul pedepsei penal de corijare și reeducare a inculpatului.

În partea ce ține de confiscarea corpului delict - automobilul de model „Mercedes 208D”, cu n/î BL DI 663, instanța de apel a constatat că, reieșind din certificatul de înmatriculare, acesta îi aparține cu drept de proprietate lui A.Oleanschi, iar potrivit art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, pot fi confiscate doar bunurile care cad sub incidența uneia sau mai multor situații prevăzute la alin.(2) al normei date și doar dacă aparțin făptuitorului. Respectiv, avînd în vedere că automobilul nu-i aparține lui N.Reznic, instanța de apel a conchis că confiscarea acestuia este ilicită, motiv pentru care urmează a fi restituit lui A.Oleanschi.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, pe motiv că instanțele judecătorești au apreciat eronat circumstanțele cauzei, nu au ținut cont de persoana sa, că a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, în cauză prejudiciu material nu a fost cauzat, aplicîndu-i o pedeapsă prea aspră.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul, făcînt trimitere în recurs la art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, de fapt critică hotărîrile judecătorești referitor la pedeapsa stabilită, considerînd-o prea aspră și solicitînd stabilirea unei pedepse mai blînde.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Totodată, Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui N.Reznic în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,186 alin.(2) lit.d) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Mai mult, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, procedură solicitată prin înscris autentic de către inculpat, acesta recunoscînd vinovăția, inclusiv probele acumulate în confirmarea acesteia și încadrarea juridică a faptei săvîrșite (f.d.209 v.1).

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că în cauză nu a fost cauzat prejudiciu părții vătămate nu poate fi reținut, deoarece, deși dauna în proporția indicată nu a fost pricinuită, aceasta ar fi avut loc dacă inculpatul nu ar fi fost observat și reținut de către V.Știrbu, circumstanță imperios necesară pentru ca acțiunile inculpatului să fie calificate conform art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal. Faptul că intenția inculpatului nu a fost dusă pînă la sfîrșit, din cauze independente de voința lui, face ca aceasta să fie calificată drept tentativă în comiterea infracțiunii nominalizate.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul penal relevă că instanțele de fond au ținut cont de prevederile art.61 și 75 Cod penal, de principiile generale de aplicare a pedepsei, de criteriile de individualizare a ei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, fiind dispusă în unele cauze și încetarea proceselor penale, pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, în legătură cu împăcarea părților, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei lui, și corect au conchis că corijarea acestuia este posibilă numai în condițiile aplicării unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării ei, fiind o pedeapsă efectivă și echitabilă.

Argumentele recurentului, precum că instanțele la stabilirea pedepsei nu au luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume că a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, sînt lipsite de temei, deoarece instanțele a reținut aceste circumstanțe și și-au motivat soluțiile în această parte, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției

adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Reznic Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu